

China desbordada na península coreana

Description

A situación na península coreana se enrarece e complica cada día máis. Pese á aparencia de maiores prexuízos e inseguridades para Seúl, o certo é que, no fondo, é China quen pode, a longo prazo, levarse a peor parte. Beijing non consegue abrir paso á recuperación do diálogo hexagonal (as dúas Coreas, EEUU, Xapón e Rusia) pese a que non cre na efectividade das sancións.

A situación na península coreana se enrarece e complica cada día máis. Pese á aparencia de maiores prexuízos e inseguridades para Seúl, o certo é que, no fondo, é China quen pode, a longo prazo, levarse a peor parte. Beijing non consegue abrir paso á recuperación do diálogo hexagonal (as dúas Coreas, EEUU, Xapón e Rusia) pese a que non cre na efectividade das sancións.

China mostrou o seu enfado polo disparo de catro mísiles balísticos cara a augas situadas ao leste da súa costa por parte de Pyongyang. Trátase do segundo lanzamento deste tipo en menos dun mes cando EUA e Corea do Sur embárcanse nuns grandes exercicios militares de dous meses de duración que as autoridades norcoreanas cualifican de “ensaio de invasión”. O pasado 18 de febreiro, o ministerio de comercio de China anunciou a suspensión das compras de carbón a Corea do Norte durante todo o ano 2017. Trátase dun golpe importante para Pyongyang xa que o 90% do seu comercio exterior realízase con China e o 40% consiste precisamente en compras de carbón. A resolución 2270 adoptada por unanimidade no Consello de Seguridade da ONU en marzo de 2016 limitaba as exportacións anuais norcoreanas de carbón a 7,5 millóns de toneladas, cunha redución do 62% en relación a 2015.

O anuncio interpretouse como unha nova advertencia a Pyongyang logo dos test nucleares e balísticos de 2016 e tralo asasinato en Malaisia do irmán de Kim Jong-un, Kim Jong-nam. Tamén como un sinal de boa vontade a Washington a fin de demostrar sinceridade en canto ao aliñamento coa posición da comunidade internacional, correspondendo así á reconsideración por parte de EUA da cuestión taiwanesa. Beijing esperaríase reciprocidade en canto ao relanzamento das negociacións a propósito da desnuclearización da península coreana pero este non parece estar incluído na axenda da Casa Branca.

Aínda que China adoptou esta medida e multiplica as advertencias en relación a Pyongyang, non irá tan lonxe como para poñer en perigo a pervivencia do réxime norcoreano. Convén recordar que Corea do Norte é unha zona tampón de alto valor estratéxico para China. A estabilidade pasa por dar prioridade á negociación. Por outra banda, o asasinato de Kim Jong-nam veu demostrar o carácter incontrolable do réxime norcoreano e a súa disposición a facer o imposible por protexerse. Un enrocamento de Pyongyang pode facer máis difícil a Beijing convencer á comunidade internacional de que a súa vía pacífica é a mellor garantía para resolver o problema.

Mentres, en Corea do Sur, pese á gravidade da súa crise política interna (coa remoción da presidenta Park Geun-hye) EUA iniciou a instalación do sistema de defensa antimísiles THAAD (Terminal High Altitude Area Defense), un paso que China asocia coa pretensión de construír unha versión asiática da OTAN. Os radares instalados poderán detectar ata 2.000 km moi ao interior dos territorios chinés e ruso, permitindo a EUA monitorizar de forma conveniente os voos e lanzamentos de mísiles de ambos países. O sistema non podería interceptar os mísiles de Corea do Norte que voen a unha baixa altitude. China considera que dana os seus intereses de seguridade e rompe o equilibrio estratéxico da rexión. Os mísiles de longo alcance a instalar, supostamente dirixidos contra Pyongyang, poden tamén dirixirse contra China e Rusia con quen Trump coquetea quizá co obxectivo de abrir unha brecha na asociación sino-rusa. Tanto Beijing como Moscova anunciaron contramedidas unha vez que o sistema estea instalado. China acusa a Seúl de terse convertido nunha marioneta de EUA e as primeiras represalias xa afectan ao Grupo Lotte que cedeu terreos para a instalación de devandito sistema. Seúl reaccionou denegando visados aos profesores do instituto Confucio. Tamén EUA negouse a emitir visados a diplomáticos de Corea do Norte que planeaban visitar Nova York para conversacións non oficiais con ex funcionarios estadounidenses.

De non reverter esta tendencia, China podería verse arrastrada ao seu pesar a unha carreira de armamentos. Nas sesións parlamentarias que estes días celébranse en Beijing anunciouse unha elevación do seu orzamento de defensa en torno ao 7 por cento. Trátase do menor aumento en máis dunha década e a segunda ocasión en que o ritmo de crecemento se modera a un só dígito desde 2010. En 2009, o incremento foi próximo ao 15 por cento. Pero cunha observación engadida importante: “os gastos dependerán das accións de EUA na rexión”.

As dinámicas de natureza militar dunha e outra parte non granxearán protección nin seguridade a ninguén. Por iso todas deberan exercer contención para evitar chegar a unha calella sen saída. O regreso á mesa de negociación é a única opción razoable. E en todo caso, nunca empeoraría o problema.

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

China e o mundo chinés

ETIQUETAS

China EUA Corea do Sur Corea do Norte diálogo hexagonal desnuclearización

IDIOMA

Galego

INVESTIGACION

Observatorio de la Política China

Date Created

Marzo 2017

Meta Fields

Autoria : 3717

Datapublicacion : 2017-03-14 00:00:00